

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2014 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny

w składzie następującym

Przewodniczący: SSR Monika Pieczara

Protokolant: Anna Drozd

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 czerwca 2014 roku w Ś.

sprawy z p o w ó d z t w a **M.K.**

p r z e c i w k o (...) **SA z siedzibą w W.**

o zapłatę kwoty 20.000 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) SA z siedzibą w W. na rzecz powódki M.K. kwotę 10.000 zł (dziesięć tysięcy złotych) z odsetkami ustawowymi od dnia 13 lutego 2012r.;

II. oddała powództwo w pozostałej części;

III. koszty procesu wzajemnie znosi;

IV. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa Sądowi Rejonowemu w Ś. kwotę 598,27 zł tytułem częściowych brakujących kosztów sporządzenia opinii przez biegłych sądowych.

UZASADNIENIE

Powódka M. K. (1) wniosła w dniu 9 marca 2012r. pozew o zasądzenie od pozwanego (...) SA z siedzibą w B. kwoty 20.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 13 lutego 2012r. W uzasadnieniu powódka wskazała, że w dniu 10 listopada 2011r. około godz. 21:00 – 22:00 korzystała z sauny w lokalu M.J. O. – Pensjonat (...) w C. 161c Ś.. Wychodząc z sauny przechodziła obok pieca grzewczego i dotknęła go biodrem i nogą, w następstwie czego doznała oparzenia termicznego II stopnia biodra i kończyny dolnej. Wskutek tego poparzenia powstała u powódki rana o wymiarach: 10 cm x 12 cm, po której blizna prawdopodobnie pozostanie na stałe bądź na dłuższy okres czasu. Z uwagi na tę ranę przez rok czasu powódka miała zakaz opalania się. Panel, o który powódka oparzyła się, nie był zabezpieczony, ani odizolowany w sposób uniemożliwiający kontakt z nim osób korzystających z sauny. Za brak tego zabezpieczenia ponosi odpowiedzialność prowadzący zakład po myśli art. 435 kc. Z uwagi na umowę ubezpieczenia łączącą Pensjonat (...), powództwo zostało skierowane przeciwko ubezpieczycielowi.

Strona pozwana (...) SA z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki zwrot kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2.400 zł oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. W uzasadnieniu strona pozwana potwierdziła, że w okresie od 25.05.2011r. do 24.05.2012r. udzielała N. O. ochrony ubezpieczeniowej od odpowiedzialności cywilnej w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą w Pensjonacie (...) za szkody wyrządzone osobom trzecim, będące następstwem czynu niedozwolonego w granicach odpowiedzialności ustawowej lub następstwem niewykonania bądź nienależytego wykonania zobowiązania, na podstawie polisy (...) nr (...). Strona pozwana podniosła zarzut, że prowadząca Pensjonat (...) nie ponosi odpowiedzialności za szkody na podstawie art. 435 kc, a pozwany nie udzielał jej ochrony ubezpieczeniowej od odpowiedzialności cywilnej wynikającej z tego artykułu. Przepis ten dotyczy odpowiedzialności przedsiębiorstw i zakładów, których funkcjonowanie oparte jest na wykorzystywaniu odpowiednio przetworzonych elementarnych

sił przyrody. Korzystają one z maszyn i urządzeń służących tej funkcji, przy czym owe urządzenia techniczne nie pełnią wyłącznie roli wspomagającej funkcjonowanie przedsiębiorstwa lub zakładu, lecz mają decydujące znaczenie dla ich działalności. W niniejszej sprawie ubezpieczona prowadzi działalność gospodarczą w ramach pensjonatu wyposażonego m.in. w saunę, w której doszło do zdarzenia. Charakterystyka prowadzenia takiej działalności opiera się na pracy zatrudnionych w niej osób, zaś urządzenia (piece) wykorzystywane w saunie nie stanowią o zasadzie funkcjonowania całego przedsiębiorstwa i tym samym nie można pensjonatu ubezpieczonej zakwalifikować do zakładu w rozumieniu art. 435 kc. Ponadto strona pozwana podniosła, że w dniu 10 listopada 2011r. powódka nie zgłosiła w Pensjonacie oparzenia. W dacie szkody wskazywanej przez powódkę rezerwacja sauny była sporządzona na inne nazwisko niż powódki. Na recepcję zgłosił się wówczas mężczyzna prosząc jedynie o plaster opatrunkowy i wskazując, że jego towarzyszka dotknęła pieca i że nic jej się nie stało. Jeśli nawet powódka wykaże powstanie szkody i zdarzenie, z którego ona wynika, to i tak w ocenie strony pozwanej zdarzenie opisane w pozwie należy traktować jako nieszczęśliwy wypadek, za którego istnienie i skutki nie można przypisać odpowiedzialności prowadzącemu Pensjonat i saunę. Sauna jest bowiem wyposażona zgodnie z wszelkimi wymogami BHP, podłoga sauny jest wyłożona antypoślizgowymi płytkami, podest jest drewniany, zaś w szatni w widocznym miejscu znajduje się regulamin korzystania z jej usług; brak jest zatem podstaw do przypisania zarówno winy, jak i odpowiedzialności deliktowej ubezpieczonej za zaistniałe rzekomo zdarzenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Dnia 12 listopada 2011r., w sobotni wieczór około 21.30, M. K. (1) udała się z M. K. (2) i J. K. do sauny znajdującej się w Pensjonacie (...). M. K. (1) była tam pierwszy raz. J. K. zakupił piwo z sokiem dla siebie i drinka z colą dla M. K. (2). M. K. (1) nie piła alkoholu. Nikt nie otrzymał żadnych wskazówek dotyczących korzystania z sauny. W szatni znajduje się regulamin korzystania z sauny, z którym M. K. (1) zapoznała się.

W momencie, kiedy M. K. (1) opuszczała pomieszczenie sauny, przechodząc obok pieca i kierując się do wyjścia, otarła nogą na wysokości uda o piec, poczuła ból i krzyknęła. Za nią wychodziła M. K. (2), która udzieliła jej pierwszej pomocy. Od razu ranę zaczęły schładzać zimną wodą, aby się nie rozeszła. J. K. udał się do recepcji i powiadomił, że zdarzył się wypadek. Na recepcji otrzymał piankę przeciwoparzeniową i gazę. Po ubraniu się i dalszym schładzaniu nogi wodą, co trwało nie krócej niż pół godziny, M. K. (1) przy pomocy koleżanki opryskała ranę pianką przeciwoparzeniową, owinęła gazą i ubrała się, po czym wszyscy opuścili Pensjonat (...). Było to około godz. 23.30 (zgodnie z czasem rezerwacji sauny).

Po przyjeździe do domu, M. K. (1) położyła się spać, było bardzo późno. Na drugi dzień M. K. (1) zobaczyła, że z jej rany sączyła się ropa. Wówczas M. K. (1) pojechała do Przychodni (...) - ed, gdzie lekarz orzekł, że uległa oparzeniu termicznemu II stopnia biodra prawego i kończyny dolnej, udzielił jej pomocy lekarskiej, założył opatrunek na ranę i przepisał antybiotyki. Przez około miesiąc czasu M. K. (1) przychodziła do Przychodni raz w tygodniu, gdzie lekarz ściągał jej opatrunek, sprawdzał, czy rana się goi, ściągał ropę z rany, co było bardzo bolesne i zakładał opatrunek z powrotem. Lekarz przepisał M. K. maść, którą smarowała nogę w miejscu poparzenia. Rana ma wymiar 10 cm x 12 cm i taka blizna pozostała do dnia dzisiejszego. Blizna różni się kolorem od pozostałej części nogi. Po zagojeniu rany koleżanka M. K. masowała jej nogę. Blizna na udzie jest bardzo niekomfortowa dla M.K.szczególnie, kiedy korzysta z basenów i saun. Przez rok czasu nie mogła korzystać ze słońca i opalać się. Dopóki rana nie zagoiła się, nie mogła korzystać z basenów i saun.

Doznany przez powódkę uraz ciała nie spowodował trwałego uszczerbku na zdrowiu, a jedynie niezdolność uczestnictwa w zajęciach szkolnych przez okres 7 dni.

Dowód: - karta porady ambulatoryjnej z 13.11.2011r. k. 5,

- zeznania świadka M. K. (2) k. 47-58,

- zeznania świadka J. K. k. 48-49,

- fotografie (4 szt.) miejsca poparzenia powódki M. K. k. 52,
- karta rezerwacji sauny k. 68,
- wydruk z kasy fiskalnej z 12.11.2011r. k. 69-70,
- przesłuchanie powódki M. K. k. 113-115,
- akta szkody (...) SA nr (...) w zał.

Pomieszczenie sauny poprzedza szatnia, w której wywieszony jest regulamin korzystania z sauny. Z szatni przechodzi się do pomieszczenia sauny, w której znajduje się niecka basenowa, natrysk i wydzielona część sauny. Sauna jest obudowana drewnianymi deskami, na podłodze położone są antypoślizgowe kafelki, a na nich znajduje się drewniany podest. W saunie znajdują się drewniane ławki i dwa piece. Jeden piec wisi na wprost wejścia, a drugi po lewej stronie od wejścia, w odległości 60 cm od wejścia, a 70 cm od drewnianej ławki, usytuowanej naprzeciw pieca. Od ściany piec ten odstaje na odległość 30 cm. Piece elektryczne znajdujące się w saunie są metalowe, wielkości 40 cm x 60 cm, w środku mają grzałki, a na nich ułożone są kamienie. Te piece nie są osłonięte, ani nie są obudowane drewnianą osłoną.

W saunie znajduje się piec grzewczy KV. Na piecu układa się kamienie, które można polewać wodą w celu osiągnięcia właściwego poziomu wilgotności w saunie.

Dowód: - zeznania świadka M. A. k. 53-55,

- instrukcja dotycząca instalacji i użytkowania elektrycznego pieca grzewczego dla saun k. 71-83,
- protokół z oględzin pomieszczenia sauny z 15.10.2012r. k. 85.

(...) SA w okresie od 25.05.2011r. do 24.05.2012r. udzielał N. O. ochrony ubezpieczeniowej od odpowiedzialności cywilnej w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej w Pensjonacie (...) lub posiadanym mieniem, wykorzystywanym w tej działalności lub innym mieniem określonym w umowie ubezpieczenia, za szkody wyrządzone osobom trzecim, będące następstwem czynu niedozwolonego w granicach odpowiedzialności ustawowej lub następstwem niewykonania bądź nienależytego wykonania zobowiązania, na podstawie polisy (...) nr (...). Ochroną ubezpieczeniową objęte są również szkody wyrządzone w wyniku rażącego niedbalstwa.

Pismem z dnia 22 grudnia 2011r. pełnomocnik powódki zwrócił się do (...) SA o wypłatę zadośćuczynienia w wysokości 20.000 zł za doznaną szkodę wskutek niewłaściwego zabezpieczenia pieca w saunie. (...) SA po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego decyzją z dnia 25 stycznia 2012r. odmówiło wypłaty odszkodowania z powodu braku zaistnienia przesłanek odpowiedzialności deliktowej określonych w art. 415 kc.

Dowód: - ogólne warunki ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej dla klienta indywidualnego oraz małego i średniego przedsiębiorcy k. 39-44,

- akta szkody (...) SA nr (...) w zał.

Właściciel obiektu jest obowiązany do wyposażania w odpowiednie zabezpieczenia urządzenia techniczne, które nie spełniają wymagań określonych w Kodeksie pracy, a w przypadku, gdy konstrukcja zabezpieczenia jest uzależniona od warunków lokalnych, do obowiązków właściciela obiektu należy wyposażenie maszyny lub innego urządzenia technicznego w odpowiednie zabezpieczenia. Stan techniczny urządzenia nowego otrzymanego od producenta, ale nie posiadającego niezbędnych osłon i zabezpieczeń, nie zwalnia nabywcy – użytkownika – od zastosowania własnych osłon i zabezpieczeń i należało je wykonać przed oddaniem do eksploatacji tego urządzenia.

W dniu oględzin sauny, tj. 05.12.2013r. w pomieszczeniu sauny były zamontowane dwa piece z wykonanymi osłonami drewnianymi, których wysokość była niedostateczna, ponieważ istniała możliwość dotknięcia nagrzanym

kamieni, które wystają nad osłonkę. Ponadto zainstalowanie dwóch pieców w jednym pomieszczeniu jest wyraźnym odstępstwem od zalecanej instrukcji instalacji pieca. Stan techniczny pomieszczenia sauny, w szczególności odeskowanie, wymaga zdecydowanej poprawy, m.in. przez wymianę na nowe wszystkich drewnianych elementów wraz z zaniechaniem ich mocowania z użyciem metalowych wkrętów (deski powinny być kołkowane).

Dowód: - opinia biegłego sądowego A. R. k. 213-227, 265-262.

Sąd zważył co następuje

Powództwo zasługuje na uwzględnienie częściowo.

Sąd ustalił stan faktyczny sprawy na podstawie dokumentacji lekarskiej, zeznań świadków M. K. (2), J. K. i M. A., opinii biegłego sądowego A. R. oraz przesłuchania powódki. Zeznania świadków korespondują z zeznaniami powódki odnośnie przebiegu zdarzenia, a opisany przez tych świadków, a także przez świadka M. A., wygląd szatni i pomieszczenia sauny odpowiada temu, co zostało poddane oględzinom sądowym.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił, iż powódka opuszczając pomieszczenia sauny i kierując się do wyjścia z sauny otarła udem o metalowy, niezabezpieczony piec, wskutek czego doznała szkody w postaci poparzenia II stopnia. Podana w pozwie data zdarzenia, tj. 10 listopada 2011r. (podobnie jak w zeznaniach świadków M. K. (2) i J. K.) okazała się zwykłą omyłką, gdyż zarówno z akt szkody, jak i z karty rezerwacji sauny oraz wydruku z kasy fiskalnej wynika, że faktyczna data zdarzenia to 12 listopada 2011r., co przyznała powódka podczas przesłuchania.

Strona pozwana jako ubezpieczyciel ponosi odpowiedzialność deliktową za szkodę wyrządzoną powódce na podstawie art. 415 kc w związku z prowadzoną przez Pensjonat (...) działalnością lub posiadaniem mieniem. Do przyjęcia odpowiedzialności przez stronę pozwaną konieczne jest łączne spełnienie trzech przesłanek: 1) powstanie szkody, 2) zdarzenie, z którym ustawa łączy obowiązek odszkodowawczy oznaczonego podmiotu (czyn niedozwolony) oraz 3) związek przyczynowy między owym zdarzeniem a szkodą. Ciężar wykazania, że miały miejsce wymienione wyżej przesłanki odpowiedzialności deliktowej strony pozwanej, ciąży na powódce zgodnie z regułą dowodzenia określoną w art. 6 kc. Powódka wykazała powstanie szkody niemajątkowej, polegającej na uszkodzeniu ciała powstałym wskutek oparzenia termicznego II stopnia biodra prawego i kończyny dolnej, czego następstwem jest blizna o wymiarach: 10 cm x 12 cm. Cierpienia fizyczne powódki związane w samym fakcie poparzenia, a następnie leczeniem, jak również krzywda psychiczna związana z pozostałością oparzenia w postaci blizny, nie budzą wątpliwości. Odnośnie drugiej przesłanki odpowiedzialności, tj. czynu deliktowego, wskazać należy, iż jego cechą jest bezprawność, tj. sprzeczność z obowiązującym porządkiem prawnym, zaś z punktu widzenia sprawcy czynu istotne jest przypisanie mu winy w działaniu bądź zaniechaniu. Materiał dowodowy zebrany przez Sąd, w szczególności opinia biegłego sądowego A. R., przesądziła w sposób jednoznaczny, że Pensjonat (...) jest sprawcą czynu deliktowego, ponieważ jego działanie (zaniechanie) nosi cechy i bezprawności, i zawinienia. Przede wszystkim Sąd nie podziela stanowiska strony pozwanej, że opinia biegłego sądowego A. R. nie dowodzi spełnienia przesłanek odpowiedzialności deliktowej ubezpieczonego. Zdaniem strony pozwanej, skoro ubezpieczony przy montażu i użytkowaniu pieca, nie naruszył żadnych norm wskazanych przez producenta pieca, który w instrukcji pieca nie wymagał obowiązkowego zamontowania osłon pieca, to należy przyjąć brak odpowiedzialności ubezpieczonego. Zatem strona pozwana ogranicza działanie ubezpieczonego prowadzącego saunę do jego zgodności z instrukcją dotyczącą instalacji i użytkowania pieca. Takie zawężenie do postanowień instrukcji zastosował w swojej opinii biegły sądowy B. W., który stwierdził, że sauna znajdująca się w Pensjonacie (...) jest urządzona zgodnie z wymogami BHP, tj. standardami w zakresie urządzania saun do indywidualnego korzystania, sauna spełnia obowiązujące standardy w zakresie BHP, które są zawarte w instrukcji. Jednakże i tutaj zauważyć należy, że przedmiotowa instrukcja pozostawia do uznania właściciela pieca kwestię zabezpieczenia przed ewentualnym oparzeniem, o czym świadczy zapis pkt 2.4 pod tytułem „Poręcze zabezpieczające”: „Jeżeli wokół pieca grzewczego znajduje się poręcz zabezpieczająca, muszą być przestrzegane minimalne odległości podane na rys. 8”. Innym sposobem zabezpieczenia pieca (z wyłączeniem pieca typu KV30) jest możliwość jego zainstalowania w niszy (pkt 2.3 instrukcji). Uściślając powyższe rozważania, sama instrukcja nie przesądza o

bezpieczeństwie użytkownika pieca, a szerzej – o bezpieczeństwie użytkownika sauny, w której został zamontowany przedmiotowy piec. O bezpieczeństwie użytkownika pieca i sauny decyduje właściciel obiektu i jego działania mające na celu zapewnienie tego bezpieczeństwa osobom korzystającym z sauny. Dlatego też należy uznać opinię biegłego sądowego B. W. za wadliwą i nieprzydatną do rozstrzygnięcia sprawy. Słusznie biegły sądowy A. R. zauważa, że działanie podmiotu prowadzącego saunę musi być zgodne nie tylko z instrukcją instalacji i użytkownika pieca, ale przede wszystkim – z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy, zawartymi w Kodeksie pracy, przy czym przyjąć należy na gruncie niniejszej sprawy, że właściciel obiektu odpowiada pracodawcy, a klient – odpowiada pracownikowi. Biegły sądowy w swojej opinii podkreślił, że to na pracodawcy (właścicielu obiektu) ciąży obowiązek zapewnienia, aby stosowane maszyny i inne urządzenia techniczne:

1)zapewniały bezpieczne i higieniczne warunki pracy, w szczególności zabezpieczały pracownika przed urazami, działaniem niebezpiecznych substancji chemicznych, porażeniem prądem elektrycznym, nadmiernym hałasem, działaniem drgań mechanicznych i promieniowania oraz szkodliwym i niebezpiecznym działaniem innych czynników środowiska pracy,

2) uwzględniały zasady ergonomii (art. 215 kp).

Ponadto to pracodawca (właściciel obiektu) wyposaża w odpowiednie zabezpieczenia maszyny i inne urządzenia techniczne, które nie spełniają wymagań określonych w art. 215 kp, a w przypadku, gdy konstrukcja zabezpieczenia jest uzależniona od warunków lokalnych, wyposażenie maszyny lub innego urządzenia technicznego w odpowiednie zabezpieczenia należy do obowiązków pracodawcy (art. 216 kp). Nie ulega zatem wątpliwości, iż za dobór i stan maszyn oraz innych urządzeń technicznych odpowiedzialność ponosi pracodawca (właściciel obiektu), niezależnie od odpowiedzialności ich konstruktorów i producentów. To pracodawca (właściciel obiektu), a nie konstruktor czy producent, jest odpowiedzialny przed pracownikami (użytkownikami) za bezpieczeństwo maszyn i innych urządzeń technicznych. Stosownie do art. 207 § 1 kp pracodawca ponosi odpowiedzialność za stan bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładzie pracy, w tym m.in. jest obowiązany organizować pracę w sposób zapewniający bezpieczne i higieniczne warunki pracy. Przez przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy należy rozumieć ratyfikowane przez Polskę umowy międzynarodowe, kodeks pracy oraz przepisy szczególne. Przez zasady bezpieczeństwa i higieny pracy należy zaś rozumieć zasady pozaprawne, wynikające z nauki, techniki i doświadczenia życiowego, których przestrzeganie zapewni rzeczywiste bezpieczeństwo i higienę pracy (tak Eliza Maniewska [w] Komentarz do Kodeksu pracy, stan prawny na 01.01.2014r.).

Zdaniem Sądu ubezpieczony naruszył wskazane wyżej przepisy BHP w pomieszczeniu sauny. Z instrukcji instalacji i użytkownika pieca wynika, że należy „trzymać się z dala od pieca grzewczego, kiedy jest gorący; kamienie i zewnętrzna powierzchnia pieca grzewczego mogą spowodować oparzenia skóry” (pkt 1.6 Ostrzeżenia). W tym miejscu należy jednakże zadać pytanie: jak można trzymać się z dala od pieca w tak wąskim i małym pomieszczeniu sauny? P. znajduje się praktycznie w miejscu, stanowiącym jedyny ciąg komunikacyjny: sauna – drzwi zewnętrzne. Szerokość pomiędzy piecem a ławką wynosi około 70 cm i zdaniem Sądu, biorąc pod uwagę doświadczenie życiowe, nie jest bezpieczną odległością, pozwalającą na pozostawienie pieca bez żadnej osłony zabezpieczającej przed ewentualnym otarciem nogi (uda) o powierzchnię zewnętrzną pieca.

Mając powyższe na uwadze, ponieważ przyczyną powstania szkody było zaniechanie ubezpieczonego w przedmiocie zapewnienia bezpiecznego korzystania z sauny, Sąd w oparciu o przepis art. 415 kc w zw. z art. 822 kc, uwzględnił powództwo częściowo i zasądził od strony pozwanej jako ubezpieczyciela na rzecz powódki kwotę 10.000 zł, uznając również za uzasadnione roszczenie o zasądzenie ustawowych odsetek od dnia 13 lutego 2012r., zaś dalej idące powództwo oddalił (pkt I i II sentencji wyroku). Sąd uznał żądanie zadośćuczynienia w wysokości 20.000 zł za wygórowane. Przede wszystkim wskazać należy, że doznany przez powódkę uraz ciała nie spowodował trwałego uszczerbku na zdrowiu, a jedynie niezdolność uczestnictwa w zajęciach szkolnych przez okres 7 dni. Przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia Sąd wziął pod uwagę cierpienia fizyczne, młody wiek powódki, ograniczenia powódki w korzystaniu z sauny, basenu, a także w korzystaniu z opalania się na słońcu, jak również bliznę pozostałą po oparzeniu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc, znosząc wzajemnie koszty procesu z uwagi na uwzględnienie powództwa w 50 % i adekwatne poniesienie kosztów procesu przez strony (pkt III sentencji wyroku).

W punkcie IV sentencji wyroku Sąd orzekł stosownie do art. 113 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. z 2010r. Nr 90, poz. 594 z późn. zm.) w zw. z art. 98 kpc, nakazując stronie pozwanej, aby zapłaciła połowę kosztów poniesionych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Ś. na wydatki związane ze sporządzeniem opinii przez biegłych sądowych według następującego wyliczenia:

I opinia biegłego B. W. – 439,98 zł,

II opinia biegłego B. W. – 147,76 zł,

III opinia ustna biegłego B. W. – 73,38 zł,

opinia biegłego A. R. – 607,43 zł,

łącznie: 1.268,55 zł : 2 = 634,27 zł – 36 zł (kwota pozostała z zaliczki wpłaconej przez stronę pozwaną na koszty dojazdu Sądu na oględziny pomieszczenia sauny) = 598,27 zł.